

SLOVENSKI NAROD.

Istaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti i prejemati za avstro-ogorske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za ostanila plačuje se od štiritopne pet-ovrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Še jedenkrat ljubljanska realka.

Pred dobrim tedom izpregovorili smo nekaj besed o jedini realki, katero imamo v naši deželi. Opozarjajoč na razne velike nedostatke, kateri so se udomačili na tem zavodu, in dokazujoč, da sedanja jezikovna uredba realke ni primerna potrebam slovenskega prebivalstva v tej kronovini, smo zahtevali, naj se skrbi, da se bodo realko obiskujoči dijaki vzgajali v drugem duhu, kakor doslej, in naj se zavod preuredi tako, da bode tudi slovensko prebivalstvo imelo od njega kako korist in ne samo škodo.

Ta naš članek je obudil nevoljo nemškega časopisja. Malovestni poročevalci zunanjih listov so raztrosili vest, da namerava dež. odbor predložiti dež. zboru kranjskem načrt za „poslovenjenja“ zavoda, dočim predloži v istini samo načrt realčnega zakona, in nemški listi so koj na to zagnali velik krik, da hočemo Nemcem vzeti jedino še „durchwegs deutsche Mittelschule“, dasi jo obiskuje 183 Nemcev in „samo“ 148 Slovencev.

To pisarjenje nemških listov, začeti od „N. Fr. Presse“ in „Ostdeutsche Rundschau“ pa doli do „Tagespost“ nas ni prav nič presenetilo. To časopisja postopa vedno jednako, a dasi je namen temu pisarjenju, predstaviti Nemce kot žrtve slovenskega fanatizma, in vladne kroge v naprej zavzeti proti vsaki reorganizaciji ljubljanske realke, češ, Nemcem se hoče grozna krivica storiti, vzlic temu nikakor ne mislimo odnehati od svoje zahteve, trdno prevrjeni, da jo končno tudi dosežemo.

Že nedostajanje tehnikov v naši deželi svedoči, da realka ne izpolnjuje svojih nalog. Prav tehnikov nam je nujno treba. Tudi drugod je nastalo veliko pomanjkanje tehnikov, celo v najnaprednejši avstrijski deželi, na Češkem, pri naši dež. vladi pa je že nekaj časa skoro polovica vseh sistemiziranih mest izpraznjenih, in navzlic opetovanim razpisom se zanje nihče ne oglasi.

Malo število slovenskih dijakov, obiskujočih realko, priča, da se slovenski dijaki realke ogibajo. To vender ni naravno, da obiskuje jedino našo realko 183 nemških in samo 148 slovenskih dija-

kov, dasi bi z ozirom na število prebivalstva moralo biti več slovenskih kakor nemških dijakov. Tega ni krivo samo to, da je realka na slabem glasu, ampak tudi jezikovna uredba.

Ogromna večina slovenskih dijakov, katera se oglasi za vstop v srednje šole, ni nemškega jezika zmožna toliko, da bi jej bilo možno, vstopiti v šolo, kjer se vsi predmeti uče v nemškem jeziku. Ogiba se pa nemških šol toliko rajše, ker je na gimnazijah preskrbljeno vsaj v nižjih razredih za slovenski pouk. Ako bi bila realka jezikovno tako urejena, kakor je primerno potrebam, obiskovalo bi jo dosti več slovenskih dijakov, kakor zdaj, in izhajalo bi iz nje vsaj toliko tehnikov, kolikor jih je potrebno naši deželi.

Z ozirom na to pa izjavljamo še jedenkrat, da bomo delovali z vso energijo na to, da se realka razdeli na dva oddelka, v slovenski oddelok, kateri je tako urediti, da se učenci nauče nemščine popolnoma, in v nemški oddelok, v katerem pa naj se dijaki ne silijo, učiti se slovenskega jezika. Nemcem to ne bo na škodo, Slovencev, in še posebno deželi Kranjski, pa na veliko korist.

Zahtevati mislimo še nekaj drugih prememb, zlasti, naj se slovenski dijaki namesto francoščine uče italijanščine, a to so stvari, o katerih bomo govorili, kadar pride realčen zakon pred dež. zbor.

Ne domišljamo si, da bodo vladni krogi podpirali naše prizadevanje. Sedanji vladni krogi se sicer ne upajo, kazati svojega mišljenja tako odkrito, kakor svoj čas, ali vender ne zamudé nobene prilike, da nam škodujejo, zlasti pa se trudijo, da kar je slovensko, predstavljajo kot utrakvistično, kar je utrakvistično pa kot samonemško. Prav realka je drastičen vzgled za to.

Realka ni popolnoma nemški zavod, saj je tudi slovenščina deloma učni jezik vsaj za dva predmeta, za slovenščino in za veronauk, če tudi ne v vseh razredih. Realka je prav tako utrakvističen zavod, kakor nižja gimnazija ljubljanska, a dočim se skuša na vse možne načine, predstavljati realko kot samonemški zavod, je celo c. kr. naučno ministrstvo prisililo gimnazijo, da se v javnosti pokaže utrakvistično.

Realko je lani obiskovalo „samo“ 148 Slovencev in 183 Nemcev, a vzlic temu ni v cellem izveštju najti ni jedne slovenske besedice in celo razglas o vzprejemanju dijakov, ki bi celo na popolnoma nemškem zavodu smel biti dvojezičen, celo ta, tudi slovenskemu oblinstvu namenjeni razglas je natisnjen samo v nemškem jeziku.

Kako dobro pa mora deti deželni vladi pogled v izveštje c. kr. nižje gimnazije! Dasi tega zavoda ni obiskoval niti jeden Nemec in ga tudi ne bo, je vender naznanilo o začetku šolskega leta objavljeno tudi v nemškem jeziku, povrh pa prinaša izveštje še posebno, samonemško poglavje „Wichtigere Erlasse der k. k. Unterrichtsbehörden“. In čitanje tega poglavja je prav zanimivo. Iz njega razvidimo namreč, da je naučno ministrstvo ukazalo izdati tako dvojezično izveštje, dočim kaj takega realčnemu volstvu seveda ni ukazalo, dasi je realčno izveštje prav v primeri z izveštjem slovenske gimnazije, drzna provokacija slovenskega prebivalstva.

To tudi označuje tistega duba, kateri vlada na naši realki, in o katerem smo že zadnjič govorili, duba, zaradi katerega sanega bi bilo vredno, da se nešči državni poslanci vzdramijo, in da izpregovore na merodajnem mestu primerno besedo.

Devolj! Narodna stranka stori v dež. zboru svojo dolžnost glede realke, ali jo stori tudi krščansko-slovenska zveza, tega ne vemo; opozarjali smo prav mi že opetovano na izveštja naših srednjih šol in sploh na srednješolske naše razmere in naglašali potrebo, izpregovoriti o tem v dež. zboru, ali do slej ni še noben poslanec ničesar storil.

Spinčič o položaju.

(Konec.)

Spomnite se dogodkov zadnjih časov! Kako se je postopalo z napadalci na nas hrvatske in slovenske poslance, z napadalci na slovenske in hrvatske duhovnike, z napadalci na naše ljudstvo sploh?! Primerjajte ta postopanja s postopanjem proti našemu ljudstvu, kjerkoli se je isto uprlo svojim tlačiteljem in zatiralcem, in sodbo si naredite lahko sami. Primerjajte: kako se postopa proti nam, vedno zvestim in lojalnim Slovanom, in kako

LISTEK.

Pismo.

(Vinjeta. — Spisal J. C.)

„Čutil se boš morda, da Ti pišem tako mirno, kakor o vsakdanji stvari, o kakšnem izletu v gore, o novi politični spletki, o literarnem prepiru, ali o čem enakem. Meni pa se zdi to povsem naravno. Prehodil sem svojo pot, mirno, enakomerno, in pred menoj je noč, tiha in prazna, — pusta, mrzla noč, brez viharjev, brez najmanjše svetlobe. Jaz od nekda nisem ljubil takih nočij. V meglenih novembarskih večerih si nisem upal na cesto. Nebo je viselo nad hišami tako težko in z mokroto napojeno, kakor da hoče pasti vsak hip na zemljo. Ljudje, sključeni, z dolgočasnimi obrazi in pol zaprtimi očmi, lazili so okrog, kakor duhovi, molče in ogibaje se drug drugega. Okna so se svetila visoko gori, kakor zlobne, prežeče oči iz širokih, črnih obrazov... Srce se mi je stiskalo, kakor bi gledal umirajočega človeka.“

In zdaj je prišla ta noč, še žalostnejša, še temnejša, kakor kdaj prej; in jaz sem zaklet, da živim v tej noči, dokler se ne sesedem na kakšnem oglu. A jaz tega nočem, ne morem. Strah me je te

noči; kadar odgrnem za trenotek okno in pogledam vanjo, zazebe me po vsem telesu. Zgrnila se je okrog in okrog mene; napolnila je mojo sobo s svojim dušašim, mokrim vzdubom; gleda me ironično, zasmehujoče z vlažnih, sivih sten; zveni mi v uho iz bolnih, trepetajočih glasov klavirja nad menoj; čutim jo v svojih preih, to žalostno, neizmerno noč, strašno v svoji praznoti in svojem pokoj. Preprijala me je vsega: moje oči so motne in brezizrazne, moja lica suha in bleđa, koža na rokah se mi ježi v zoperne, ohlapne gube... Ali jaz ji uidev, ti noči, — in zdelo se mi je potrebno, da povem to Tebi, svojemu prijatelju.

Veseli me, da ne pustim za seboj ničesar. Kdor bo čital jutri v časopisih notico o meni, popraskal se bo za ušesi in prašal svojega sosedo: „Kdo je ta Lužar?“ — „Bog védi kdo, jaz nisem nikdar kaj čul o njem...“ In vsak bo obrnil mirno list na drugo stran in čital o pasjih kugah in peronospori... V vsem svojem življenju nisem vznemirjal drugega, kakor menda svojo mater, ko me je rodila. Hodil sem mej drugimi ljudmi, sedel sem v kavarni in v gostilni, naročen sem bil na sedež v gledališču, — skratka, živl sem precej podobno, kakor živi ves svet, in kljub temu nisem dospel nikdar tako daleč, da bi obrnil vsaj za hip pozor-

nost nase, — kakor kos pohištva, za katerega se ne briga živa duša, in ki stoji mirno na svojem mestu, dokler ne strohni in ne sgnije... Ne misli, da me je to morda žalostilo, — nikakor ne! Počutil sem se prav dobro v svoji neznanosti. Nekateri ljudje žive ob samem škandalu, samo na zunaj, samo za svoje vrstnike. Vsaka beseda, vsaka kretnja, vse velja drugim, vse je preračunjeno, da vzburi in vznemiri kogarkoli. In ker vržejo od sebe vsak komaj porojeni čut, vsako še nago in zaspano misel, ne ostane njim samim ničesar, v svojem srcu so prazni in zapuščeni... A jaz sem se ohranil sebi samemu. Kakor židovski skopuh sem zaprl skrbno vse, vsak žarek sreče, elasti in razkošja, ki je posijal name; svoje čute in misli sem izsedal sam do kostij, bojazljivo in na skrivnem, da bi se ne izdal lačnim sosedom. In česar jim nisem dajal sam, tega tudi od njih zahteval nisem... Zlaj pa je prišla noč, in v mojem srcu ni drugega, kakor tema in mrtvaški vzdih.

Pišem Ti šele teden dnij po onem usodnem dogodku; zato se Ti bo zdelo, da sem se mučil ves čas, da sem premišljeval ali blaznel, predno sem prišel do svojega sklepa. Ne, — jaz sem se odločil takoj prvi trenotek; zakaj videl sem strašno noč, kako je vstajala za gorami, kako se je plazila po

pa proti onim, ki vedno rujejo proti državi in ustavi! Ne treba, da vam govorim določneje, saj veste dobro sami vse to.

Jaz s svoje strani vam hočem navesti tu neko poročilo iz leta 1895., katero je priobčil oficijozni, vladnim krogom blizu stoječi „Fremdenblatt“, ko je bila vlada prisiljena razpustiti dež. zbor isterski, meseca januarja istega leta. Rečeni list je pisal tako-le o omenjeni priliki:

„Vlada ne vzema pravic Italijanom, ali ona noče, da bi jih oni jemali drugim. Preziranje Hrvatov in Slovencev je preziranje pravic drugih. Italijani so intolerantni, hoteli bi vzeti drugim močnost sosednega obstanka. Ne spoštujejo pravic drugih narodov. Ako kdo ne stori tega, potem se ni čuditi, da je avstrijska vlada razpustila zbor, da brani avtonomijo drugih. Italijani se ne bore za svoje pravice, ampak za to, da bodo Hrvati in Slovenci brez pravic; njihova politika ni niti avstrijska.“

Tako je pisal uradni list. No, in kaj se je zgodilo potem? Prišli smo v deželni zbor; in čeravno je Njegovo Veličanstvo uničilo sklep, da bi bil samo laški jezik zborovalni jezik, in je s tem pokazalo, da ima tudi hrvaški, oziroma slovenski jezik v deželnem zboru isto veljavo, vendar je predsednik zbornice, ko je moj drug dr. Dinko Trinajstić govoril hrvaški, zavrnil istega: „la patli la lingua della Dleta...“

Česa si morete misliti še hujšega? Tako tepajo nasilni Italijani tudi najvišje odredbe!! Dobili so odločen ukaz, da v zbornici istrski ni samo italijanski zborovalni jezik, ampak tudi slovenski in hrvaški. Ukaz jim je prišel z Najvišjega mesta, a vendar se oni niso brigali za to, in predsednik je, kakor že rečeno, zavrnil hrvaškega poslanca, da mora govoriti v laškem jeziku, kateri da je izključni jezik zbornice!

In kako se je postopalo z nami o volitvah, ko je bil razpuščen deželni zbor? Tudi o teh volitvah se je pač delala marsikatera zadrega raznim kandidatom hrvaškega in slovenskega naroda, a proti Italijanom, to je istim gospodom, ki so drzno prezirali Najvišje odloke, se ni mignilo niti s prstom.

Tako se je postopalo takrat, ko je omenjeni uradni časopis na označeni način pisal o naših odnošajih!! Neverjetno se mora človeku zdeti to, ali je resnično.

Italijani so si dovoljevali vse, kakor je že povdarjal g. predsednik s kratkimi besedami: „osar tutto“!

Zaključujem: mi si moramo izerpiti primeren nauk: kakor oni, tako mi! Bodimo odlični v boju za svoj obstanek... (Zaključnih besed ni bilo možno zabeležiti, kajti zagromelo je po dvorani viharnega ploskanja in živkicev posl. Spinčiča.)

V Ljubljani, 27. julija.

Krščansko socijalna stranka in dunajski občinski svet sta se torej tudi prestrašila grmenja in grozenja velikega Jurija, ki jima je očital iz-

širokem nebu, padala na mesto in mi pričela stiskati srce z ledenimi rokami. In vendar sem legel na zefo in čakal, — iz same čiste radovednosti. Obšla me je neumna misel, hotel sem vedeti, kakšno je življenje — po smrti.

Da, po smrti!

Odkar je postalo temno v mojem srcu, čutil nisem ničesar in mislil ničesar, telo je ležalo na svojem mestu mirno in leno, kakor zgrbljen kos mesa; a čudno, — moja postrežnica je bila prepričana, da živim... Zelo se čudi, da sem ostal sam; in ker sem bled in prepaden, kuha mi čaj in pošilja nad me različne zdravnike... Da, prijatelj, ostal sem sam, — in to je tisti „usodni dogodek“.

Ti si bil velikokrat pri meni, posebno zadnje čase, in poznal si Amalijo. Če se prav spominjam, imenoval si jo celo nekdaž povsem resno „nebeško bitje“, na kar je ona v mojo veliko radost sentimentalno vzdihnila: — smejal sem se, da so mi tekle solze po licih, ti pa si mi še burneje sekundiral... Naposled, — vrag vedi, čemu mi prihaja ta prizor tako živo pred oči... No, pomisli čudovito novico: Amalija je izginila in kakor je to navada, poslovala se je pisмено: „Hvala Ti na dolgotrajnem gostoljubju. Priznati moram, da je bilo pri Tebi časih zelo prijetno, časih celo krasno. Ali človek se nasiti vsega; zato oprosti, da se odpravljam rugam“...

(Konec prih.)

dajalstvo nemških idejlov, ker se nista pridružila protestujočim in v boj na življenje in smrt kličočim Nemcem. Poslanci so se začeli bati, da bi njihovi volilci verjeli več Schönererjevemu glasilu kakor njim, in šli so v Kanoso. Poslanci stranke so izdali na shodu resolucijo, kateri je skoro dobesedno jednaka resolucija občinskega sveta. Obe resoluciji napadati vlado radi dogodkov v Hebrer zahtevati, da se jezikovne neredbe odpravijo. Nu, Schönerer navzlic spokorjenosti krščanskih socialistov noče dati odveze, nego se iz vseh le prav strupeno norčuje, nazivajoč prve in druge hinavce, katerim ni za Nemštvo, ampak le za mandatke. Schönerer naravnost zahteva, da Lueger in tovariši dokažejo z dejanji, da je njihova papirnata izjava tudi resnična, in dvoma ni, da doseže i to. Nemci klanjajo svoj vrat pod žezlo Jurija Velikega, in celo nekdaž vsemogočni dr. Lueger mora kislega obraza stopati za njim. Zares, daleč so prišli ti avstrijski Nemci!

Srbska skupščina jo po tajni seji, v kateri sta ministerski predsednik Simić in vojni minister, general Mišković, še posebej utemeljila vladni ukrep, dovolila v javni seji z vsklikom vojni kredit. Razen dodatnega kredita 9 milijonov dovolil se je tudi prebitek 13 procentov k direktnim davkom za dotacijo takozvanega orožnega fonda. Poleg tega sme najeti vlada posojilo, da nabavi puške in topove. Šef artilerijsko-tehniškega oddelka, major Kasidolac, prvi adjutant kraljev, pojde za dve leti na Francosko, da bode nadzoroval tvrdo Čanet pri odpošiljanju novih 42 topov. Te topove bodo rabili pri oroževanju na bulgarski meji pri Nišu in Zajčarju. Major Kasidolac bo preskrbel tudi 100 000 novih repetirk. Srbija trpi že itak na velikanskih dolgovih, dvomiti je, bode li mogla nova davčna bremena brez škode prenašati.

Mirovna pogajanja v Carigradu se sklenejo v četrtek. Deset turških častnikov pojde v Tesalijo, da zaznamuje mejo, katero je Turčija sprejela na predlog poslanikov. Grof Muraviev je v Atene oficijelno naznanil, da se je Turčija udala. Tega sklepa se ne veseli samo Grčija, ki je teli kaznovana za svojo smelost, nego tudi Turčija, ki je že jedva čakala, da se ji vrne nad 100.000 poljedelcev v razne provincije.

Društveni zakon v nemškem parlamentu je padel s prav nezahtao večino štirih glasov; proti je glasovalo 209 poslancev, za pa 205, mej temi so bili konservativci, potem takozvani „Freikonservativen“ in dva uskoka narodnih liberalcev. Na tisoče ljudij se je zbralo pred parlamentom ter nestrpno čakalo konca seje. Tudi zbornica je bila natlačeno polna, in vznemirjenost se je zrcalila na vseh obrazih. In ko je bil izid glasovanja znan, zagrmelo je gromko ploskanje, manjšina je sikala, dama so mahale z robcii, občinstvo pred zbornico pa je veselo vriskalo ter navdušeno pozdravljalo poslance, ki so pokopali proti svobodi naperjeno zakonsko predlogo. Na to je predsednik zasedanje zaključil.

V Španiji se Karlisti neumorno pripravljajo in oborožujejo. Odličen poslanec piše v „Heraldo“: „Ravno prihajam iz Novare, kjer sem moral obiskati razne kraje, in ne čudim se sedaj več, da se ondi nečesa boje. Nikdar niso bili Karlisti tako gospodje celih okrajev, kakor so prav sedaj. Ako dobe le ugodno priliko, se bodo dvignili, in z veliko lahkoto pridoba Karlisti večino naroda za-se. Da bi pa to natanko proučil, da bi se uprl temu rovanju, da bi zavaroval mir v notranjem državi, za to se ne pobriga nihče prav nič. Nesreča je neizogibna, in vse svaritve so prav tako zaman, kakor so bila znamenja, ki so se kazala pred dogodki na Kubi.“ Taka poročila imajo tudi drugi listi, in Karlisti v Kataloniji že javno pripovedujejo, da pridejo že v jednom letu na vladno krmilo. Uboga Španija pokaže na vseh koncih in krajih.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. julija.

— (Ne zabimo slovenskih visokošolcev!) Te dni je slovenski visokošolec na Dunaji poskusil končati si življenje. Skočil je v Donavo in le slučajno se je posrečilo, ga rešiti. Vest, da je beda bila uzrok temu obupnemu poskusu, je pretresla mnogo src, in povsod se je govorilo le o potrebi izdatnejše podpore slovenskih visokošolcev. Ljudje so pripravljani dijakke podpirati, in lahko bi se nabralo precej denarja, saj za dijakke dajo ljudje rajše, kakor za vsak drugi namen, a vzlic temu so do-

hodki „Radogoja“ in podpornih društev na Dunaji in v Gradci razmeroma le dosti manjši, kakor bi morali in mogli biti. Uzrok temu je nezadostna organizacija. Apeli v časopisih ne zadostujejo, treba je organizacije, treba je pobirati prispevke. Denar se bo dobil, samo nabiralcev ali nabirateljic treba. Poznamo naše občinstvo in vemo, da se bo tem potom mnogo nabralo, torej — pozor!

— (Kvartet „Ilirija“.) Temu, po vsej Sloveniji kakor zunaj nje dobro znanemu kvartetu, došel je ugoden in za člane čveterospesva, kakor tudi za naše slovensko pesen jako časten poziv. Gosp. M. Tancer, koncesijonirani gledališki in koncertni posredovalec, obrnil se je do „Ilirije“, bi li ne bila pri volji, da napravi v bodoči zimski sezoni koncertni tourné po vsej avstro-ogerski državi. G. Tancer pripravljen je vso skrb za tourné izročiti posebnemu impresariju, ki bi skrbel za potrebni arangement teh koncertov v posameznih mestih. Potovanje trajalo bi 6 tednov. Naglašati je treba, — kar je značilno za naš kvartet — da se g. Tancer v svrhu tacihi potovanja pogaja le z najboljšimi pevci in najboljšimi pevskimi družbami vse Evrope. V interesu našega slovenskega imena in krasne naše pesni želeli bi bilo, da se pogajanja skoro že dovrše — tu povdarjamo, da je to odvisno le od „Ilirije“ — in da se vrli naši pevci napoté po zimi širom naše Avstrije, da bo svet videl, da treba z nami vendar še računati, in da v kulturi ne stojimo na tako nizki stopinji, kakor to tako radi povdarjajo naši narodni nasprotniki.

— (Naš drobiž.) Finančno ministerstvo je izdalo posebno naredbo, s katero določa: Bakrani drobiž po 1 kr. in $\frac{9}{10}$ kr. avstrijske veljave se s 1. mal. srpanom 1898. l. vzame iz zakonitega prometa. Ta drobiž je torej samo še do včetega 30. roznika 1898. l. v zasebnem prometu jezati v plačilo po imenski vrednosti, oziroma po plačilni vrednosti, določeni s členom XXI. zakona z dne 1. mal. srpana 1868. Počenuši z dnem, s katerim ta ministerski ukaz zadobi veljavo, ne sme se ta drobiž po c. kr. blagajnicah in uradih več izdajati. Pač pa ga morajo c. kr. blagajnice in uradi všteti do dne 31. grudna 1899. l. sprejemati pri vseh plačilih in zamenjavati po imenski vrednosti, oziroma po plačilni vrednosti, določeni s členom XXI. zakona z dne 2. vel. srpana 1892. l. (drž. zak. št. 126), in sicer po smislu člena X zakona z dne 1. mal. srpana 1868. l. Po preteku tega roka ni več zavezana država sprejemati ta drobiž.

— (Pošta v Vodmatu.) Včeraj smo priobčili pritožbo glede dostavljanja pisem v Vodmatu. Danes se nam z druge strani piše: Pošti se je zgodila krivica. Praj, dokler ni Vodmat spadal k Ljubljani, so se Vodmatčanom dostavljala pisma samo trikrat na teder in bili so zadovoljni. Zdaj se dostavljajo dvakrat, v Leoninum in v bolnico pa celo po štirikrat na dan. Pismonoše se ne menjajo tako, kakor je bilo rečeno, nego so že pol leta vedno isti, k večjemu, da v slučaju bolezni kdo katerega nadomešča. Tudi pisma se redno dostavljajo, a če časih katero zaostane, je pomisliti, kako težavno je dostavljanje pisem. V Vodmatu nimajo ulice imen, hišne številke pa so tako nerodno razvrščene, da na pr. za b. št. 4, pride št. 115, potem pa zopet 12, iz kratka številke so postavljene vse vprek, tako, da se živa duša ne spozna, in je pošto le pohvaliti, da se trudi kar možno, zadostiti sicer povsem opravičenim zahtevam občinstva.

— (Pretep.) V nedeljo ponoči stopli so se trnovski fantje. Dva fanta sta bila nevarno ranjena. Policija je storilce že vjela.

— (Imenovanja pri učiteljstvu.) Deželni šolski svet je učitelja v Višnji gori g. Jos. Verbiča imenoval nadučiteljem v Litiji in gosp. Iv. Bartelja v Šmartnem pri Litiji nadučiteljem na isti šoli. Stalnimi učitelji so imenovani gg. Alojzij Gorjup za Postojino, Engelb. Kavčič za Semič, Iv. Cvirn za Tržič, Vinko Krek za Podrago, Fr. Borštnik za Knežak, Jernej Črne za Šmartno pri Litiji. Daje je dež. šolski svet dovolil, da gosp. Franica Žebre v Koprivniku in Amalija Vičič v Dobropolju menjata službi, g. Mihaelu Kosu v Homcu pa je dal za obisk dunajskega pedagogija dve leti dopusta.

— (Tatvina na Glincah.) Pred kratkim smo poročali, da se je pri Šusteršiču na Glincah zgodila tatvina, in da sta bila kot sumna aretovana pečarska pomočnika Karol Oblak in Franc Dovjak. Preiskava je izkazala njiju popolno nedolžnost, vsled česar je dež. sodišče ustavilo proti njima začeto sodno postopanje.

— (Požar v Jaršah.) V soboto popoldne je gorelo v Jaršah. Ogenj je uničil 4 poslopja. Gasilnemu društvu iz Most gre zahvala, da se ogenj ni razširil še bolj, in da ni nastala še večja nesreča.

— (Z Bleda) se nam poroča: Nadvojvoda Henrik toskanski je prišel včeraj na Bled kjer ostane dva dni. Nastanil se je v Mallnerjevem hotelu.

— (Umrli) je, kakor se nam brzojavlja iz Vipave, zdravnik dr. Szolayski.

— (Ogenj) Jožetu Kastelcu iz Ažič v koštanjeviškem okraju pogorela je 25. t. m. hiša in dvoje otrok. Stvar je tem bolj tragična, ker je gospodar sedaj v ljubljanski blaznici.

— (Z Dolenjskega) se nam piše: Dne 25. t. m. je priredilo bralno društvo združeno s podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v Mokronogu veselico na vrtu gostilne „pri Lipi“ na korist družbi sv. Cirila in Metoda. Krasno vreme je pospešilo vseh te veselice v vsakem oziru. Povabljeni „Dolenjski Sokol“ se je odzval s tem, da je korporativno izletel v Mokronog. Prelepi sprejem pred trgov, prirejen po veselici odboru nam hodi v dokaz, da ve naše ljudstvo ceniti sokolske zasluge, in tudi krasni spol ni izostal. Prišedši na veselico vrt razvila se je zabava vsestransko, govor sledil je govoru, napitnica napitnici, in le prehitro so minule prelepe ure skupnega bivanja in pozno v noči smo se zopet ločili, poslovivši se od naših čilih Sokolov, in drugih nam milih gostov želeč, da bi se nam nudila v kratkem zopet lepa prilika videti se zopet v res prijaznem nam Mokronogu.

— (Pedagogičsko društvo) imelo bo svoje občni zbor v Krškem dne 29. julija ob treh popoldne na vrtu g. Gregoriča po nastopnem dnevnem redu: a) Poročilo o društvenem delovanju v preteklem letu; b) pregled letnega računa; c) volitev treh pregledovalcev računov; d) razgovor o posebno važnih šolskih zadevah; e) volitev delegatov za letošnje zborovanje „Zaveze“ v Celji; f) volitev sedmih udov v društveno vodstvo; g) predlogi.

— (Požar.) V sredo ob polu enajstih po noči je med hudo nevihto treščilo v Čaglov hlev v št. Rupertu na Dolenjskem. Hlev (s podom) je do tal pogorel in žal, zgorel je tudi 10 leten šolarček-pastirček. Najbolj čudno je, da se je rešil star slep mož, kateri je z dečkom spal na sedu. Slepca budil in vlekel je dečka proti izhodu, a ker ga je začelo peči in dušiti, spustil je dečka in zdrsnil po stopnicah doli ter se rešil. Deček pa je tekel po hodniku na nasprotno stran, kjer ni izhoda, in tam postal žrtva ognja. Gospodar slišal je dečkovo vpitje, toda prepozno je prišel. Rešil je le kravo in vola, drugega vola pa je omamila strela, in ni ga mogel spraviti iz hleva. Poginil je. — Dež in vrli domači gasilci omejili so ogenj, da se ni razširil na bližnja poslopja. Ožgano truplo zgorlega dečka, ki je bil sirota, bo danes pokopano. Gospodar je bil za malo večjo zavarovan.

— (Nemški fanatizem.) Iz Gradca se nam piše: „Hier ist nicht gestattet slavisch zu sprechen.“ Epidemija, prirejati demonstracije ter hujskati proti Slovanom, pokazala se je v polni meri v prafilskem Gradcu. V nedeljo razburili so tukaj v neki kavarni slovenski pogovori ušesa nemškega turnarčka. Takoj se je pokazal kot sin „Herrenvolka“. Obesil je na zid navedeno prepoved ter svojo jezo hladil s srpimi pogledi na goste, kateri se tej strogim zapovedi niso nikakor hoteli pokoriti. Le ovčji potrpežljivosti našega mirnega naroda ima se zabavati, da ga nismo postavili na ulico.

— (Štrajk v Trstu) Vsed uplivanja socialnih demokratov začelo se je med tržaškimi delavci veliko gibanje. Zdaj štrajkajo delavci lesnih trgovcev, a govori se, da začno tudi mizarški pomočniki in delavci „Lloydovi“ štrajk. Obrtniške in trgovinske razmere v Trstu so kaj slabe. Trst že davno ni bil več to, kar nekdanj, prav zato pa se je bati, da bodo štrajki imeli slabih posledic za štrajkujoče delavce.

* (Čast narodni noši!) Izjednačenja sveta po duši in po zunanosti napreduje vedno bolj. Narodna noša izginja med ljudstvom, in starošegne obleke najdejo sedaj svoje poslednje utočišče le še v muzejih. Ko snedo še te moli, ne ostane od njih nišesar več. Le slike nas bodo še spominjale, kako se je oblačil naš praded, v kakšnem krilu se je ponašala v lepih mladih dneh naša babica. Modna francoska obleka prodira vedno bolj tudi med narod, narodno blago, narodni kroj, narodna obleka pa izumira. Kmalu bode ta gospod in kmetovalec do cela jednako oblečena, in mestna dama se ne bo ločila od kmetice. Tako je pri nas Slovencih, tako je drugod, in prav tako je celo med Tirolci, ki so jako konservativen narod, čegar narodna noša ni le krasna, nego tudi slavna. Tudi tirolski kmet odlaga nošo, v kateri se je boril za domovino in cesarja Andrej Hofer, ter se oblači vedno bolj modnarski. To je zapazil nadvojvoda Fran Ferdinand ter naročil okr. glavarstvu v Meranu, naj pozove duhovništvo in učiteljstvo ter sploh vse javne dejatelje, naj upliva na narod v tem smislu, da ohrani, ljubi in spoštuje svojo narodno nošo, v kateri so se Tirolci tolikokrat proslavili. — Tudi med Slovenci naj bi se delovalo na to, da ohrani naš narod svojo staro nošo, ki ni samo trpežnejša in lepša, nego tudi praktična!

* (Ženske kot pisateljice in časnike.) Na Francoskem je sedaj okoli 2150 pisateljic, slikaric in kiparic pa je nad 700. Med pisateljicami je 1000 nipoletnic, 200 pesnikinj in okoli 150 pedagogskih pisateljic.

* (Kaj nabirajo vladarji?) Nemški cesar je strasten nabiralec autografov, t. j. lastnoročnih pisem zmagovalnih vojskovodij davno minolih in poslednjih stoletij. Tudi švedski in rumunski kralj nabirata autografe. Ruski car Aleksander III. je nabiral pisemske znamke in roparske tiče, kralj srbski tudi nabira znamke, princ Waleski, bodoči angleški kralj, pa ima že velikansko zbirko različnih pip; kraljica angleška nabira naprstnike kronanih šivilj. Med naprstniki ima tudi jednega Marije Terezije. Kraljica italijanska je nabirala veliko let bisere za snaho, razen tega ima že ogromno zbirko čevljev, cipelij in rokavic; med temi so eksemplari, katere je nosila obglavljena francoska kraljica Marija Antonija, Katarina II, Kristina Švedska, Elizabeta Angleška i. dr.

* (Lakota v Kini) V notranjih delih Kine divja strašna lakota. Kakor poroča japonski časopis „Jomiuri Schimbun“ iz Shanghaija, prizadeti so posebno kraji ob zgornjem teku Jangtsiangja. Na obrežju reke leže truma stradalnih ljudi, in vsak dan jih umrje na stotine. V mestu Tschungking je umrlo tekom dveh mesecev nekaj sto ljudi. Večina stradalnih pride iz goratih krajev ter prosi riža. A riža ni niti za mesto zadosti, zato morajo tuji meji groznim kričanjem umreti lakote. Vlada ne more pomagati, ker so vse blaginje prazne. Lakote so krivi deževni naliivi, ki so uničili polja z rižem. Pojavilo se je več roparskih čet, ki so morale in ropale ter vedno bolj rastle. Vlada je 60 roparskih voditeljev njela in obsila. Sedaj je nekaj časa mir, a bržčas ne za dolgo.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospa Marija dr. Zarnikova v Ljubljani 6 kron in gospa Ivana Gutnikova v Ljubljani 5 kron namestu venca na kredo vrli domorodni ženi g. Mariji Kadivčevi — Vesela družba v pivnici „Vigavske zadruge“ 2 kroni. — Namestu brzojava o priliki poroke gospoda E. Zelenka darujejo gg. Vrant, Strel, Lenassi, Gerkman, Svetic v Ljubljani 2 kroni. — Skupaj 15 kron. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

Osnova za sabiranje in proučevanje gradje o narodnem životu. Napisal dr. A. Radic. — Jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti izdaja „Zbornik za narodni život i običaje južnih Slavena“, ki zanima ne le jezikoslovce in folkloriste, nego tudi kulturnega historika v obče, politika in nacionalnega ekonomista. V navodilo, kako treba nabirati in popisovati narodno življenje in vse, kar je v kakoršnikoli zvezi z dušo in s telesom naroda, je izdal v posebni brošuri dr. Radic obširno osnovo, ki je bila prvotno napisana že v „Zborniku“. Opozorjajoč Slovence na to velatemeljito in natančno, priročno in pregledno, 38 strani obsejajočo osnovo, omenimo, da obsega brošura sledeče glavne razdelke: priroda, telesni ustroj naroda, jezik, životne potrebe, šolstvo, opravlja, družinsko življenje, bolezni, hudočelci, vera, šola, pravo, običaji, zabave, poezija, prazne vere in vraže. Očitno je, da je g. pisatelj jako dobro razdelil vso ogromno snov. Zaleti je le, da ga podpirajo ne le rojaki, nego sploh vsi Jugoslovani, torej tudi Slovenci, da bo možno podati akademiji tem temeljitejšo sliko življenja, „dejanja in nehanja“ jugoslovanske narodne družine! Odbor akademije razpošilja v to svrhu sledeči poziv: „Iskustvo je pokazalo, da sabiranje gradje o narodnem životu ne može biti uspešno, ako se ne sabira nekim redom i po nekoj osnovi. Zato, da bi sabirali imali pri ruci naputak: što treba, kojim redom i kako treba sabirati stvari o narodnom životu, izdala je ova akademija spomenuto „Osnovu“ za suradnike svoga „Zbornika“. Ove će stvari najuspešnije sabirati oni sveučilišni djaci, zatim gimnazijski djaci viših razreda, koji su i djetinjstvu svoje sprovedi medju narodom, a i praznike medju narodom sprovede, pa imadu u narodu roda i znanaca. Uspehom će sabirati ove stvari i pučki učitelji, župnici i kapelani (koliko im dopušta njihov posao), osobito ako su duže vremena u kojem kraju. Koliko ne bi dospjeli sami, mogu u to uputiti pametnijega pismena seljaka. Upravni činovnici, suci, odvjetnici i vlastela mogli bi također baram pogledati o čem se tu radi. Potanju uputu, koliko je za početak potrebno, naći će svatko u „Osnovi“. I za proučevanje narodnoga života treba akademijkomu „Zborniku“ radnika, da je i o tom kazano u „Osnovi“ nekoliko riječi. Jugoslovanska akademija pozivlje ovim sve one, koji se bave historijom pradavine (prehistorijom), historijom bilo koje grane kulture, književnosti, prava, historijom vjera i vjerovanja, da baram pogledaju: ne bi li svojim naučnim radom mogli razsvietliti kulturno prošlost i sadašnjost svoga naroda. Svaki će se primjereno nagraditi. Tko god se ozbiljno želi u tu stvar uputiti i latiti se ili sabirauja ili proučevanja gradje o narodnom životu, neka najzgodnijim načinom (dopisnicom) zamoli Upravu Jugoslovanske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu, pa će mu se spomenuta „Osnova“ poslati.

— „Vienac“ br. 30. od 24. srpnja ima tole vsebino: Tko je kriv? Napisao Jure Turčić. — Ljubavi i cvijeću. Spjevao Stjepko Španić. — Smrt

Ivana Ilića. Napisao Lav grof Tolstoj. — Poslje mnogo godina opet kod kuća. Podgorska slika. Česki napisao Karol V. Rais — Hago Ayla. Napisao D. P. — Pribeć. Piše Emilij Laszowski. — Listak: K slici. Književnost. Svaštice. — Slike: Zabranjen ulaz, Israel.

Brzojavke.

Dunaj 27. julija. Koroški dež. predsednik baron Schmidt Zabierow gre meseca avgusta v pokoj. Za mesto dež. predsednika koroškega je več kandidatov, najresnejši so: grof Bylandt Rheidt, sekcijski šef v naučnem ministerstvu, grof Giovanelli, črnovški deželni predsednik grof Goëss in dvorni svetnik v ministerstvu notranjih del baron Czapka. Slovenskega jezika ni zmogel nobeden teh kandidatov.

Dunaj 27. julija. Dvorni zdravniki so zahtevali, da mora cesarica oditi za nekaj časa na karersko jezero. Cesarica se odpelje dne 9. avgusta.

Lvov 27. julija. Tu se delajo velikanske priprave za poljski narodni shod v Tešinu. Udeležé se ga vse poljske stranke.

Budimpešta 27. julija. Zatrjuje se, da hoče vlada v ponedeljek predlagati, naj ima parlament vsak dan po osem ur trajajoče seje, in naj se uvede klotura.

London 27. julija. Sultan je izdal ukaz, da je carigradske Mohamedance razorožiti. Mnogo Turkov, zlasti nižjih svečnikov in uradnikov, je policija aretovala radi preživahnih agitacij zoper mir z Grško.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) Na vprašanje: „Kako naj se s priglasi razširjanjem obrtne pravice kake stranke obrtno pravno ravna, če naj se smatra taka prememba za priglasi novega obrta, ali pa naj se priglasi prememba obrta le pripiše v prvotni obrtni list oziroma v prvi dopustilni dekret?“ odgovorja zbornica, da razširjanje obrtne pravice v vseh novih slučajih, v katerih se je dokazala kaka skupnost novih pravic z obstoječimi in ni potrebno doprinesiti posebnega sposobnostnega dokazila za nastop in vršno v smislu obrtne novele z dne 15. marca 1883, drž. zak. št. 39, ni smatrati za priglasi novega obrta. Razširjenje pravic je le vpisati v prvotni obrtni list, oziroma v prvi dopustilni dekret. Če se pa kdo noče posluževati nekaterih pravic in pri obrtni oblasti zgleda, da od določenega časa naprej ne bo več prodajal nekaterih predmetov oziroma se ne bo posluževal nekaterih pravic prvega dopustilnega dekreta, je to vselej, če se izkaže, da je podatkoma verjeti in se je oglasitev jednega dela obrtnih pravic na odobrilo znanje vzela, vpisati v prvotni obrtni list oziroma v prvi dopustilni dekret. V obeh slučajih bi bilo pa napraviti nove številne liste I, ki bi se vložili na mesto prejšnjih, pri čemur bi pa obrtna oblast morala zbornici naznaniti, da se je ta številni list izgovoril le vled priglasi novih predmetov ali odglasi nekaterih predmetov, katere bi bilo imenovati. Da bi se mogel popraviti tudi pridobitni kataster, bi bilo potrebno, da bi se ob naznanilu novoodmerjenega pridobitnega davka pod ravno istim davčno uradnim assignacijskim številom tudi novelo, če se je davek zvišal ali znižal. V pojasnilo svojega odgovora je zbornica naslednje novelo: 1. Trgovec ima obrtni list, ki se glasi na trgovino s specerijo. Če hoče prodajati tudi kolonijalno, barveno in materialno blago, bi tega ne bilo smatrati za posebno priglasi. 2. Obrtnik, ki ima pravico za trgovino s specerijskim in kolonijalnim blagom in želi še izmej predmetov trgovine z materialnim blagom „barveno blago“ ali „sol“ ali „kis“ prodajati, tedaj bi bilo to le v starem obrtnem listu pripomniti. 3. Če ima kdo pravico specerijsko in kolonijalno blago v prodaji in želi še trgovino z železom imeti, bi tega ne bilo smatrati za novo priglasi. 4. Nekdo ima obrtni list glaseč se na trgovino s konji, želi pa tudi z govejo živino kupčevati; tega bi ne bilo smatrati za novo priglasi. 5. Isto bi naj veljalo, če ima kdo obrtni list glaseč se na „trgovino s prašiči“ in bi hotel s teleti kupčevati. 6. Ravno tako bi bilo postopati, če ima kdo obrtni list za trgovino z žitom in bi hotel še z moko tržiti. 7. V istem smislu bi bilo ravnati z lesnim trgovcem, če bi hotel še oglje, premog ali šoto prodajati. 8. Jednako bi bilo postopati, če bi trgovec s kralim zeljem hotel tudi z zelenjavo tržiti. 9. Če ima kdo obrtni list, glaseč se na trgovino s knjigami, umetninami in muzikalijami in bi hotel vršiti tudi antikvariatno trgovino s knjigami, umetninami in muzikalijami, bi ne bilo to smatrati za novo priglasi. 10. Če ima kdo pravico s knjigami tržiti in bi želel uvesti še trgovino s papirjem, papirnimi blagom, pisalnimi in risalnimi potrebščinami, bi bilo to vpisati v obstoječi dopustilni dekret. 11. Če ima kdo obrtni list za trgovino z usnjem in bi hotel še s čevlji tržiti, bi tega ne bilo smatrati za novo priglasi. (Dalje prih.)

Listnica uredništva.

Lavra: Prosimo, sporočite nam svoje pravo ime! — M. J—čič: Prejeli. Hvala lepa!

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Franceta in Marije Benčič zemljišča v Črnomlju in Starem trgu, cenjena 4545 gld., (v drugi) dne 30. julija v Črnomlju. Tomaža Rodeta zemljišče v Stari Vrhnik, cenjeno 3410 gld. in 270 gld. pritlikine, (v drugi) dne 31. julija na Vrhniku.

Antona Čara posestvo v Idriji, cenjeno 1440 gld., dne 31. julija in 4. septembra v Idriji.

Loterijske srečke 24. julija.

V Gradci: 72, 51, 41, 22, 40.
Na Dunaji: 82, 59, 85, 81, 83.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Julij	Čas opa- rovanja	Stanje baro- metra v mm.	tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
26.	9. zvečer	733.7	22.1	sl. sever	pol obl.	
27.	7. zjutraj	734.0	18.4	sl. svzh.	oblačno	3.4
	2. popol.	731.6	22.9	sl. svzh.	pol obl.	

Srednja včerašnja temperatura 21.3°, za 1.4° nad normalom. Deževalo je po noči.

Dunajska borza

dne 27. julija 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 05 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 20 "
Austrijska zlata renta	123 " 25 "
Austrijska krona rent 4%	101 " 40 "
Ugarska zlata rent 4%	122 " 70 "
Ugarska krona rent 4%	100 " 20 "
Austro-ugarske bančne delnice	945 " — "
Kreditne delnice	267 " 25 "
London vsta.	119 " 45 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	68 " 67 1/2 "
50 mark	11 " 74 "
50 frankov	3 " 62 "
Italijanski bankovci	45 " 35 "
C. kr. cekini	5 " 63 "

Prežalostnim srcem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je moja iskreno ljubljena, predobra mati, gospa

Marija Kadivec

danes popoldne ob 4. uri, po dolgi in mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 77. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala. Pogreb drage pokojnice bode v sredo, dne 28. julija ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti v Prešernovi ulici št. 36 na pokopališče k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi Marijinega oznanenja. Nepozabno pokojnico priporočam v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 26. julija 1897.

Antonija Kadivec

(1093)

h.č.

Stanovanje

v III. nadstropji na Vrtači se odda s 1. avgustom t. l. (981—10)

Več se izve pri F. Supančiču, Rimska cesta 16.

Svarilo!

Svarim vsakogar, da moji ženi ne dá ničesar na posodo ali upanje, ker jaz za dolgove svoje žene nisem plačnik.

Ivan Noč

vlakovodja c. kr. državne železnice v Ljubljani, Kolizej. (1071—3)

Odda se prodajalna

z galanterijskim blagom

radi preselitve po dogovoru takoj.

Natančneje poizvete se do konca tega meseca iz prijaznosti pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.). (962-164)

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal v Ansees, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregence, Curih, Genova, Pariza, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Pizanz, Marijine varo, Heba, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregence, Curih, Genova, Pariza; čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Pizanz, Marijine varo, Heba, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih). — Ob 7. uri 45 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 13. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 6. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischl, Ansees, Pariza, Genova, Curih, Bregence, Inmost, Zella ob jezeru, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce, Bleda. — Ob 11. uri 20 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov v Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genova, Curih, Bregence, Inmost, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Lince, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabla. — Ob 10. uri 25 min. zvečer osebni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih).

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 3. uri 26 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 35 min. zjutraj, ob 2. uri 6 min. popoldne, ob 6. uri 60 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Jedino pristen

BALZAM

(Tinctura balsamica) iz angelja varuha lekarnar in tovarne farmacevtskih izdelkov A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Za varstvo občinstva proti vsem ponarejanjem brez vrednosti imam odsej to oblastveno registrirano varstveno znamko.

Po zdravstvenem oblastvu preiskušeno in ocenjeno. Najstarejše, najreelnejše in najcenejše ljudsko domače zdravilo, tolažeče prsne in pljučne boli, krč v želodcu itd. za notranjo in zunanjo uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleničica zaprta s srebrnim tobolem, v katerem je vtisnjena moja firma: „Adolf Thierry, lekarnar pri angelju varuhu“. Vsak balzam, ki nima gori stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se zavrne kot tim manj vredno čim cenejše ponarejanje. Pazi naj se torej vedno na zeleno varstveno znamko zgoraj stoječo! Ponarejalci in posnemovalci mojega jedinega pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezvrednostnih ponarejenih, občinstvo slepečih družih balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kaznovali. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, naj se naroča naravnost in adresuje: Angelja varuha lekarnar (Schutzengel-Apotheke) A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Cena franko za vsako pošto postajo na Avstro-Ogskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti poprejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (837—7)

Pazi naj se vedno natančno na gornjo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Učenec

iz dobre hiše vzprejme se v trgovino z mešanim blagom. (1094—1)

F. Skušek, trgovec v Metliki.

Natakarski učenec

popolnoma zmožen slovenskega in nemškega jezika, se vzprejme v restavracijo hotela „pri Maliču“ („Stadt Wien“) v Ljubljani. (1028—3)

Pošten in dobro izvežban

mesarski pomočnik

vzprejme se takoj za dobro plačo v službo. Pisane ponudbe na Nikolo Preč'a, mesarja v Karlovcu. (1086—2)

Učenca

in

trgovskega pomočnika

vzprejem takoj v svojo prodajalno z mešanim blagom. (1092—1)

Josip Šepetavec

trgovec v Idriji.

Švicarija.

Jutri v sredo, 28. julija

veliki vojaški koncert.

Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina 20 kr.

Z velespoštovanjem

Ivan Eder.

(1096)

Št. 26.167.

Razglas.

(1097)

Podpisani magistrat naznanja, da so bili izvoljeni kot člani porote (jury) za presojo konkrčnih načrtov za zgradbo „Gasilnega doma“ ter nove osemrazredne dekliške šole in župnišča pri sv. Jakobu v Ljubljani gg:

Rudolf Goebel, arhitekt in ravnatelj kranjske stavbinske družbe v Ljubljani;

Fr. Pavlin, c. kr. inženir in obč. svetovalec v Ljubljani;

J. Vl. Hrásky, deželni inženir in obč. svetovalec v Ljubljani;

Filip Supančič, stavbeni mojster v Ljubljani in Jan Duffe, mestni višji inženir v Ljubljani.

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 24. julija 1897.

Spretni podkovski in vozni kovaški pomočniki

dobro trajno in dobro plačano delo v Gradcu (Štajersko). — Oznanila vzprejema in poje snila daje predstojnik zadruga (1069—3)

J. Jauernik

Mettahofgasse 10, 12.

Teodorja Gunkel-a cesarja Franc-Jozefa toplice

v Laškem. (1059—6)

Vroče thérme. Prijetno poletno bivališče. Kopelji v Savinji.

Potresa doslej še ni bilo tam.

Javna dražba.

Dne 31. julija 1897. l. ob 9. uri popoldne prodali se bodo

4 ljubljanskemu društvu izvoščekov lastni

omnibusi

za prevažanje ljudi po mestu v starem parnem mlinu (Parne ulice) onemu, kateri največ ponudi, in proti gotovemu plačilu.

(999—3)

Društvo ljubljanskih izvoščekov.

Prevzetje gostilne.

P. n. slav. občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzel dobro znano

gostilno „Pri ribču“

v Kurji vasi št. 4

kjer točim dobra dolenjska, istrijska in dalmatinska vina, pristen dolenjski ovčjek in vsak dan sveže Reininghausovo pivo. Postrežem tudi z dobrimi gorkimi in mrzlimi jedili. Za obilen obisk se priporoča

Alojzij Rasberger gostilničar.

(1089—1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.